

Seconer reünie dit jaar aan boord van het nieuwste schip van Rederij Fortuna

INHOUD

1. Rederij Fortuna en de reünie	10. Herinnering deel 1
2. Kascontrole	11. Van Klokken en Klepels
3. Het nut van lanterfantten	12. Pensioenfonds BP Raffinaderij
4. Wie is nog werkzaam bij BP?	13. Rondje Raff.
5. Pensioensprekuren	14. BPRR Auto Hobby Club
6. Theater aan de Maas	15. Brieven uit Senegal no. 12
7. De Brielse Maasdam 60 jaar	16. In memoriam G. Eijgenraam
8. Hoe gaat het met je ?	17. Personalialia
9. Oude foto's van de BP Raffinaderij	18. Contact adressen

Jaarlijkse Seconer reünie deze keer op 3 november 2010

Hoewel de zomer nog moet beginnen, zijn we als bestuur van Seconer al volop bezig met het maken van plannen voor het aanstaande evenement in november. We doelen uiteraard op de reünie die, zoals we u al eerder meldden, geprogrammeerd staat voor woensdag 3 november 2010. Vanaf 10.00 uur 's morgens zijn we dan de gehele dag te gast aan boord van het nieuwe partyschip van rederij Fortuna uit Spijkenisse. Het betreft de Marlina waarvan u een foto aantreft op de voorpagina van dit blad.

Rederij Fortuna heeft de "Marlina" in mei van het jaar 2008 in de vaart genomen als opvolger van de slechts negen jaar oude "De Stadspoort". De rederij had duidelijk behoefte aan een schip met een grotere capaciteit en meer mogelijkheden. Met een lengte van 85 meter is de Marlina dan ook bijna twee keer zo groot als de Stadspoort. Met een breedte van 8 meter vraagt het nieuwe schip overigens wel om stuurmanskunst omdat de opening van de Keersluis in Spijkenisse slechts 8,05 meter bedraagt. Voor de volledigheid, het schip heeft een diepgang van 1,20 meter. Als krachtbron heeft het schip twee Cummins QSK19-M, 368 kW/500 pk 1800 rpm motoren.

Het interieur van de Marlina bestaat uit één grote salon waardoor het schip uitermate geschikt is voor grote gezelschappen zoals die van Seconer. De Marlina is verder van alle gemakken voorzien. Zo is er een rolstoellift aanwezig en zijn er twee buffetten die met een lift uit de vloer omhoog komen. De thuishaven van de Marlina is in Spijkenisse Centrum en bevindt zich tegenover de molen vlakbij de Spijkenisserbrug. Bij de aanlegsteiger is voldoende parkeerruimte beschikbaar.

Inschrijving

In het volgende nummer van Seconer-nieuws dat omstreeks 15 juli a.s. verschijnt zult u weer het gebruikelijke inschrijfformulier aantreffen. Met het oog op een goede voorbereiding moet uw inschrijving **vóór 15 september 2010** binnen zijn bij Gerrit Kamperman die voor registratie van de aanmelding zorgdraagt. Zoals gebruikelijk zullen de aanmeldingen in volgorde van binnenkomst worden behandeld volgens het beginsel "wie het eerst komt het eerst maalt" en vol = vol. Het aantal plaatsen aan boord van de Marlina kent immers z'n beperkingen. Wij adviseren u bij het plannen van de vakantie daar rekening mee te houden aangezien latere aanmeldingen niet meer in behandeling kunnen worden genomen.

De Marlina in aanbouw.

Op de foto is goed te zien dat het voor- en achterschip als twee afzonderlijk delen zijn gebouwd en op de helling van de scheepswerf zijn samengevoegd tot een geheel.

2. Kasboeken en Jaarrekening goedgekeurd

Door Piet Timmers

Op 13 januari jl. was het weer zover, in spreekkamer 1 van het administratie gebouw van BP Raffinaderij Rotterdam op Europoort werden de kasboeken en jaarrekening van de Stichting Seconer gecontroleerd. Ditmaal door twee kascontroleurs van het zwaarste kaliber, namelijk de heren Jan Nieuwenhuize en Bert Hazenoot. Om een oogje in het zeil te houden was ook onze voorzitter de heer Nico ter Horst aanwezig.

Deze keer ging het er warmpjes aan toe, regel voor regel uit het kasboek werd nageplozen, waarbij uiteindelijk geen onregelmatigheden werden vastgesteld. Het kasboek en de jaarrekening werden vervolgens getekend waarna uw penningmeester, tot aan de volgende exercitie, weer rustig kan slapen.

Na ondertekening van het dechargeformulier overhandigde Nico aan beide heren een fles wijn als dank voor de bewezen diensten, waarna een ieder met een goed gevoel huiswaarts keerde.

Het decharge formulier tenslotte, werd op 17 februari jl. tijdens een bestuursvergadering door de voorzitter van Seconer aan het bestuur voorgelegd, waarop de vergadering de penningmeester decharge heeft verleend.

3. Het nut van lanterfantten

Door Rob van Breda

Mijn hele leven hou ik al van boeken. Lekker lezen was (en is) voor mij dé favoriete tijdspassing. Ik zat wel vaak met een schuldig gevoel te lezen want als werkend mens met een gezin heb je altijd veel meer te doen dan dat je er tijd voor hebt. Gelukkig is dat tegenwoordig een beetje anders en zo zat ik laatst een boek te lezen waarin de diverse fasen van het leven worden beschreven.

Na je zestigste breekt er een belangrijke fase aan, want, zo werd daarin uitgelegd, dan komt de fase aan van het grote evalueren. Terugkijken op je leven dus. Terugkijken naar het deel dat achter je ligt en dan daar misschien wat van proberen te leren. Bij veel mensen die ouder worden gaat dat automatisch. De scherpe kantjes zijn er vanaf. Er is meer tijd en de mensen worden ook wat geduldiger. Ze zijn aardiger en milder geworden in hun oordeel en staan er ook niet zo snel meer mee klaar. Kortom ze zijn wat prettiger en relaxter dan ze misschien vroeger waren. Dat gaat bij de één vanzelf en bij de ander wat minder. Een suggestie is eerst eens een beetje afstand nemen van de dagelijkse hectiek door te gaan onthaasten. Even lekker helemaal niks doen. Lang uit het raam staren, naar de vogeltjes kijken of gaan vissen. Dingen gaan doen, schijnbaar zonder enig doel maar dat lijkt maar zo. In het begin voelt dat als een soort zonde, alsof je zit te verzaken, maar dat slijt gelukkig snel.

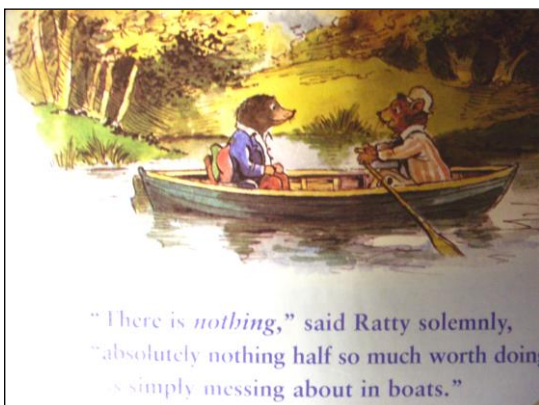
De oude Grieken hadden het al veel eerder door. In hun tijd hadden zij dit “niets doen” al tot een ware kunst verheven. *Dolce far niente* noemden zij het, ofwel *de kunst van het zalig nietsdoen*... Achteraf gezien zijn daar heel goede dingen uit voortgekomen. De oude Grieken, dat waren immers dé grote denkers van onze westelijke wereld en ze dienen ons nu nog steeds tot voorbeeld (de nieuwe Grieken overigens niet!). In Nederland noemen we het wel niksen maar dat heeft een te negatieve bijklank en dat is niet gepast voor deze edele kunst. We hebben in het Nederlands er een veel mooier werkwoord

voor. Lanterfanten! Inderdaad, het woord is een beetje in onbruik geraakt. Je hoort het niet vaak meer en dat zegt al iets over onze jachtige samenleving! Er wordt in Nederland tegenwoordig kennelijk nog maar weinig lanter gefant. Het woordenboek noemt het een veredelde vorm van onthaasten. Het is raar, maar met alle vrije dagen die we tegenwoordig hebben, hebben we toch vaak het gevoel dat we iets moeten doen met al die vrije tijd. Een bekend socioloog heeft hierover eens gezegd; “De vrijheid om niets te doen is de verplichting geworden om iets te doen”.

Een anekdote die ik in dit verband heel mooi vind is die van de Amerikaan op vakantie in Griekenland. U kent ze wel, dikke buik, rood hoofd, Hawaï-hemd enz. De man filmt een Grieks haventje met vissersbootjes. In een van die bootjes ligt een visser te slapen die langzaam wakker wordt van het agressieve geluid van die klikkende de middagrust verstorende camera. De Amerikaan ziet het allemaal aan en schut misprijzend zijn hoofd bij het zien van zoveel luiheid. Je moet aan het werk roept hij naar de visser die nog steeds lekker in het zonnetje ligt. Waarom dan? Nou vissen vangen natuurlijk zegt de Amerikaan. Waarom dan? Nou dan verdien je tenminste wat. En dan? zegt de visser weer, niet helemaal begrijpend. Nou dan heb je geld. En dan? Dan kun je na een tijdje misschien een tweede boot kopen en dan verdien je nog meer. En dan? Nou, daarna misschien nog een derde boot. O, zegt die visser. En als je nou heel hard werkt, vervolgt de zoon van Uncle Sam, dan kun je na een tijdje misschien wel een visfabriek voor jezelf beginnen! En wat dan? vraagt de Griek. Nou, dan wordt je rijk zegt de Amerikaan. En dan? De Griek weer. Nou, zegt die Amerikaan. Dan kun je het misschien wat rustiger aan gaan doen. Maar dat doe ik nu toch ook al zegt de Griek.... En zo is het.

Het kan natuurlijk altijd beter, maar of dat ook altijd moet is maar zeer de vraag. Toen ik ooit eens een technische verbetering voorstelde aan een wijs en ervaren technicus zei hij tegen me, “*Beter is de vijand van goed*”. Toen ik hem verbaasd aankeek en vroeg wat hij daarmee bedoelde zei hij simpelweg dat ik daar maar eens over moest nadenken. Ik deed het en het bleek voor mij toen een regelrechte “eye-opener”. Ik kwam al snel tot de conclusie, dat wij als samenleving voortdurend de neiging hebben dingen *nóg* beter te willen maken terwijl het eigenlijk al best goed is. Aan verbeteren komt immers nooit een eind! *Nóg* sneller Internet, *nóg* een mooiere auto, huis, boot, caravan enz. Het eind is letterlijk zoek want het kan, zeker tegenwoordig, altijd wel ergens beter! Wees tevreden met wat je hebt en er komt een eind aan de voortdurende jacht op meer. Zie je dat in, dan pas wordt het weer rustig om je heen. Een beetje vissen of tuinieren, of een stukje *kuieren* (dat is lopen zonder vooropgezet doel). Onze taal zit overigens vol met dergelijke woorden. *Mijmeren, slenteren, schemeren, scharrelen*, allemaal min of meer in onbruik geraakte woorden die een minimum aan activiteit uitdrukken maar wel lekker “relaxed” aanvoelen.

Hieruit blijkt dus dat wij Nederlanders het vroeger wel degelijk wisten en er zelfs heel goede woorden voor hadden, maar door onze huidige manier van leven zijn we deze woorden een beetje uit het oog verloren. Dus niet hardlopen, trimmen, sprinten of “Nordic walken” Nee, gewoon een stukje kuieren. Wat bijvoorbeeld heel erg leuk kan zijn, is het zomaar een beetje aan een bootje klooien. Ik bedoel niet een of ander duur polyester jacht, maar een simpel houten roeiboortje. Ruim veertig jaar varen heeft me geleerd dat kleine bootjes nog altijd het leukste zijn. Een beetje schuren een beetje lakken. Daar vervolgens weer over kletsen met lotgenoten in de botenloods is ook heel gezellig....

Er is een wereldberoemd Engels boekje genaamd “The wind in the willows” Het gaat over een waterrat (Ratty) en zijn vriend de mol die samen met een bootje gaan varen. Het boekje stamt uit de periode rond 1910 maar de uitspraak van Ratty (zie plaatje) is echt wereldberoemd geworden en wordt ook in deze tijd nog zeer regelmatig geciteerd door hedendaagse watersportjournalisten. Niets is zo de moeite waard om te doen als “Just messing about in boats”. Zomaar wat lanterfanten in een bootje dus. Je hoeft er niet eens mee te gaan roeien. Je kunt er net als die Griekse visser, een tukje in gaan doen, of lekker in gaan liggen lezen, dat kan natuurlijk ook....

4. Wie is nog werkzaam bij BP ?

Bekijk de foto's ook eens op onze website: WWW.seconer.nl.

Kies in de startpagina voor Seconernieuws, daarna voor **nieuwsbrief**.

Volg de instructie op deze pagina en .... Seconernieuws verschijnt op het scherm.

De foto's (eventueel in kleur) zijn veel scherper dan op deze pagina. Succes.

5. Pensioensprekuren 2010

Er worden weer spreekuren gehouden op de volgende data.

Donderdag 15 april 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Donderdag 6 mei 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Donderdag 15 juli 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Donderdag 12 augustus 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Donderdag 16 september 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

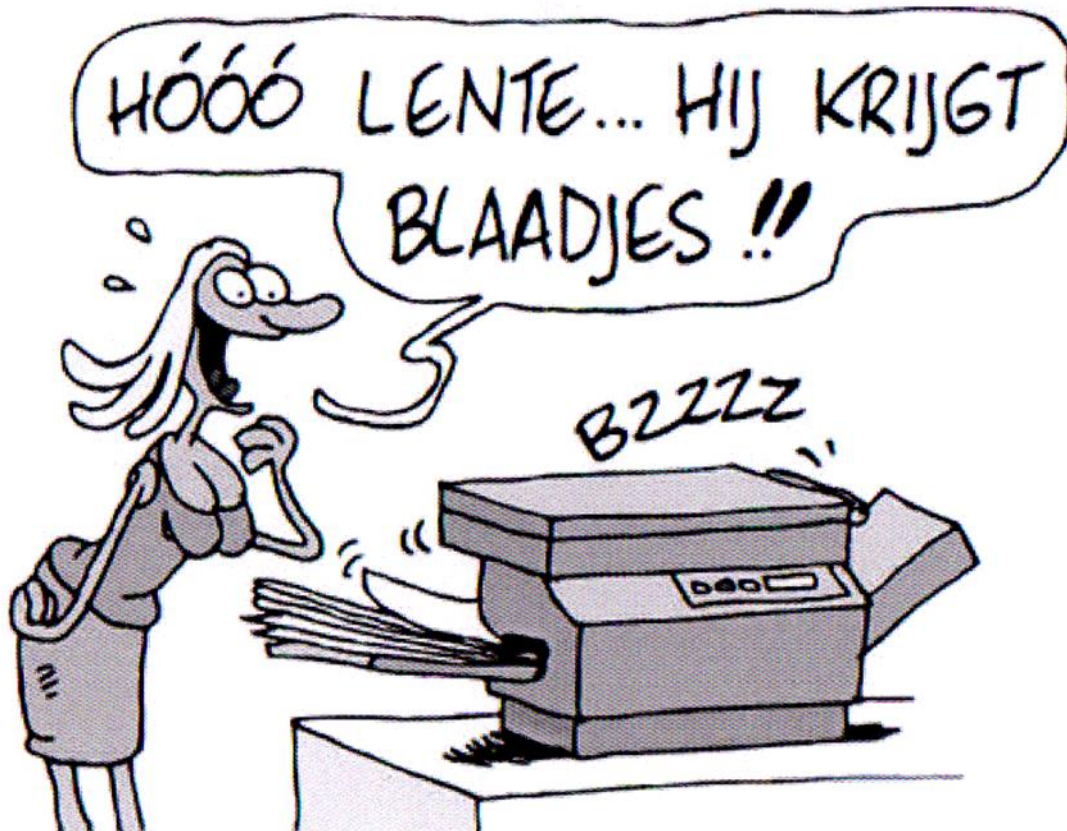
Donderdag 14 oktober 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Donderdag 18 november 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Donderdag 16 december 11.00 tot 13.00 uur, Administratie gebouw HR&O spreekkamer 2.

Aan Will Smit kunt u dan uw vragen stellen inzake uw pensioenregeling, aanspraken overzichten, mogelijkheden, waardeoverdrachten e.d. Indien u gebruik wilt maken van één van de spreekuren dan kunt u bellen naar Marloes Smolders, telefoonnummer 013-4623988. Er zal dan het exacte tijdstip met u worden afgesproken.

Bestuur Stichting Pensioenfonds BP Raffinaderij.

De tijdsbesteding van een gepensioneerde kan erg variëren, een passieve dag achter de PC bijvoorbeeld, is voorbij voordat je het weet.

Alle attracties van de Rotterdammer zijn misschien al een keer bezocht. Museum Boymans loop je ook niet elke dag binnen en voor theater moet je 's avonds op pad en met de afgelopen winterse gladheid, liever niet.

*Maar ..... er is ook een theater dat overdag een doorlopende voorstelling geeft:
De Rotterdamse Rechtbank.*

Bezoek eens een levensecht theater, spannend, gratis (via de belasting), prachtige locatie, leerzaam, wisselende voorstellingen, niet te lang en pal boven het mooie metrostation Wilhelminaplein.

6. "Theater aan de Maas"

De Rotterdamse Rechtbank

Een bezoek aan een zitting van de politierechter in de Rotterdamse rechtbank aan de Maas.

Door Piet van Kessel

Illustratie Huib Marsman

"Wilt u ook uw riem af doen?" vraagt de bewakingsbeambte vriendelijk, terwijl ik mijn jas en de inhoud van mijn zakken op de lopende band van de metaaldetector leg. "U mag daarna met uw handen omhoog door het detectiepoortje lopen."

Nee, ik sta niet op Schiphol maar in de hal van de Rotterdamse rechtbank, recht boven het metrostation Wilhelminaplein. Vandaag wil ik op de publieke tribune van de rechtbank wel eens een rechtszaak van de politierechter meemaken. Na de controle op steek- en vuurwapens krijgen we vanuit het glazen trappenhuis een weids uitzicht over de Maas, het Luxor theater en de Erasmusbrug cadeau. Boven gekomen lezen we op een groot platbeeld TV-scherm de aanvangstijden van de zittingen en zaalnummers. Net zoals in het Centraal Station maar in dit geval met een mogelijk overstapje naar de bajes. Het is half elf in de ochtend en er heerst topdruk op elk van de 4 à 5 etages van dit gebouw. Drie rechtszalen per etage zijn soms tot 10 uur 's avonds bezet. In het midden van de hal zitten zenuwachtige jongelui met hun ouders timide rond te kijken. Advocaten in toga lezen nog even hun aantekeningen door. De bode zorgt er voor dat iedereen op het juiste moment in de juiste rechtszaal zit.

In zaal zes begint om 11.00 uur de behandeling van een zaak over een ontmantelde clandestiene hennepkwekerij in een woning te Schiedam. De burens van deze woning hadden de politie gemeld een gaslucht in het portiek te ruiken. De agenten troffen achter de ingeslagen voordeur een hennepkwekerij aan met 140 wietplanten. Het echtpaar in de beklaagdenbank met een naam die in het voormalige Joegoslavië zijn oorsprong vindt, ontkende in alle toonaarden iets met deze hennepplantage van doen te hebben. Mevrouw was schooljuffrouw en tevens de eigenaresse van het

leeggeruimde pand. Zij had de woning drie maanden geleden verhuurd aan een "erg aardige" jongeman. De wettelijk verplichte identificatie van de huurder bleek een fotokopie van een gestolen paspoort. De 18 jarige voormalige eigenaar van dit paspoort bleek een Groningse student te zijn die aldaar woonde en niets in de Randstad te zoeken had.

"Toch leek de jongen erg op zijn foto" bromde de Joego naast zijn charmante echtgenote in de beklagdenbank. "Omwoners hebben geconstateerd dat de Mercedes die op naam staat van uw broer twee maal per week het pand bezocht" vervolgt de politie officier zijn opsomming van feiten. "Mijn broer leegde alleen maar de brievenbus in het portiek, wij hadden geeneens een sleutel van de voordeur" weerlegt de echtgenoot de insinuatie. "Als u geen sleutel had, hoe komt het dan dat de kleding van uw vrouw door het hele pand aanwezig was, met jassen aan de kapstok en haar schoenen eronder plus haar agenda op tafel!"

"Oh, die was ik vergeten, ik had ze ook niet nodig." antwoordde de eigenaresse poeslief, een beetje flirtend naar de middelbare politierechter. "Het is ook wel erg toevallig" sprak de politie officier, "dat bij twee neven van u onder identieke omstandigheden een wietkwekerij is gevonden. Ook bij deze heren was de identificatie bij het huurcontract een kopie van een gestolen paspoort. Een van de "huurders" bleek zelfs al vier jaar dood te zijn. In geen van de woningen werden spullen van de huurders aangetroffen, wel spullen van de verhuurders ra ra."

Voor alle tenlasteleggingen had het echtpaar een ingestudeerde verklaring paraat. In het Luxor theater aan de overkant van de straat, had deze act op een lovende recensie kunnen rekenen. Zoniet bij de politieofficier, die vindt dat het eens afgelopen moet zijn met de activiteiten van deze criminele familie en eist een taakstraf van honderd uren voor zowel mevrouw als mijnheer en tevens een voorwaardelijke gevangenisstraf van veertien dagen met een looptijd van twee jaar! De schoolklas met middelbare schoolmeisjes op de tribune verderop knikt instemmend naar de officier. Ook zij vinden dat het maar eens afgelopen moest zijn.

De scherpe advocaat van het duo die beslist niet Pro Deo werkt was het pertinent oneens met de aanklager. "In de eerste plaats was één van de neven van de Joego vrijgesproken voor dit identieke geval en zou wel eens als Jurisprudentie kunnen dienen, ten tweede" sprak de advocaat ferm, lezend uit een dossier zo dik als een pocketboek, "ontbreekt in dit dossier de "Machtiging van binnentreding" (huiszoekingsbevel) van de politie, waardoor volgens artikel 8 van de politiewet het bewijs onwettig verkregen is en daardoor ondeugdelijk in dit proces! Ik vraag op grond hiervan vrijspraak."

Binnen een halve minuut besliste de rechter tot "Vrijspraak door gebrek aan substantieel bewijs." Ook de twee duizend euro die als mogelijke schikking was opgelegd kwam met deze vrijspraak te vervallen. Triomfantelijk verliet het echtpaar de zaal, de leerlingen en een handje vol nieuwsgierige Vutters verdwaast achter latend. Ik realiseerde me op dat moment dat deze zaak de belastingbetaler misschien wel tienduizend euro heeft gekost.

Als we de handelingen op een rij zetten volgt na de eerste politieactie de reparatie van de ingeslagen deur, vervolgens komt de Roteb de hennepplanten en apparatuur weghalen. Een volgeschreven dik dossier moet diverse malen gekopieerd worden. De bestudering door de officier en de rechter neemt ook z'n tijd. Daarna volgt een zitting van een uur met drie personen (inclusief de griffier), personeel van de rechtbank en ..... de gratis koffie uit de automaat in de gang.

Samen met de kennis met wie ik de zitting heb bijgewoond, besluiten we de Erasmusbrug over te lopen en op de Meent koffie te drinken om wat bij te komen van de uitspraak en na te praten over de loop van het recht. Onderweg ontwaren we een "koffieshop". Geen koffiekopjes op tafel, het is er wel drukker dan in de rechtszaal. Binnen ziet het blauw van de blowers. Op deze ochtend worden we dus geconfronteerd met "oorzaak en gevolg" van een maatschappelijk probleem. Wat jammer dat dit geen theater is maar realiteit.

7. DE BRIELSE MAASDAM 60 JAAR

Door Nico ter Horst

Foto Klaas Kuipers

Als u over de Brielse Maasdam rijdt, heeft u er waarschijnlijk geen erg in dat u gebruik maakt van het eerste Deltawerk, aangelegd ver voor de aanvaarding van de duurste wet die ooit in Nederland van kracht werd: de Deltawet.

Plannen voor de Brielse Maasdam

Toen de wethouder van Oostvoorne, de door de Duitsers gebouwde bunkers door afslag in zee zag verdwijnen, sloeg de schrik hem om het hart. Hij maakte zich samen met bestuurders van gemeenten zorgen over de Gorsbewoners en recreanten zo vlak bij de monding van de Maas. In die periode waren de op Westelijk Voorne gevestigde bewoners voornamelijk tuinders en kleine boeren. Er kwamen echter steeds meer Rotterdammers hun vakantie hier doorbrengen, meest in tenten, later in bescheiden houten of stenen huisjes.

Zo ontstond daar aan de oever van de Brielse Maas een dorpsgemeenschap, die langzaam uitgroeide tot zo'n 6000 recreanten. Bij een stormvloed zou het Kruininger Gors en vrijwel zeker een groot gedeelte van Westelijk Voorne overstroomd worden.

Burgemeester en wethouders van Oostvoorne deelden de vrees voor overstroming en hebben er alles aan gedaan om bij de betrokken bewindslieden en ingenieurs te bewerkstelligen, dat de al voor de oorlog geplande Brielse Maasdam, zou worden aangelegd waar deze nu is komen te liggen.

Rijkswaterstaat had, zoals reeds gezegd, plannen gemaakt om een afsluitdijk te leggen in de Brielse Maas. Door een commissie van deskundigen werd om technische redenen, de afsluitdam gesitueerd ter hoogte van de Stenen Baak.

Het idee was niet nieuw, reeds rond 1900 heeft men al met die gedachte gespeeld om de Brielse Maas af te dammen. De belangrijkste reden was de verzilting van het water in de rivier, als gevolg van de verminderde stroming, omdat een groot gedeelte van het Maas- en Rijn water, na de opening in 1872, via de Nieuwe Waterweg rechtstreeks naar zee stroomde.

In een brief aan de minister van openbare werken en wederopbouw, schrijft de burgemeester van Oostvoorne op 3 mei 1946, dat het voor de landbouw in deze regio van groot belang is maatregelen te treffen tegen de verzilting van de Brielse Maas. In droge perioden moet water worden opgenomen uit deze rivier. Het gehalte aan zout levert een groot probleem voor de streek op.

Op 9 mei 1946 besluiten B & W adhesie te betuigen met de plannen om de Brielse Maas af te dammen. Zij stemmen in met het verzoek van diverse betrokken gemeenten om de Minister van Openbarewerken en Wederopbouw te vragen spoed te betrachten met de uitvoering van de plannen daartoe.

Wordt vervolgd.

Bron: Historische Vereniging Westelijk Voorne.

Dit monument staat aan de voet van de Brielse Maasdam en herinnert aan de afsluiting ervan. Zoals uit het opschrift blijkt vond dat plaats op 3 juli 1950.

8.

HOE GAAT HET MET JE ?

Er is niets aan de hand, ik voel me nog fris
en ben zo gezond als maar mogelijk is.
't Is alleen da'k wat jicht in m'n knieën krijg
en het praten gaat soms met een piepend gehiig.
Mijn pols is wat zwak en wat dun wordt m'n bloed,
maar ik ben voor mijn leeftijd nog vreselijk goed.

Die steunzolen in mijn schoenen, dat gaat,
anders zou ik niet best lopen op straat.
Soms wordt de slaap me nachten lang niet gegund,
maar ik merk dat je ook wel eens zonder kunt.
Mijn geheugen wordt minder, soms duizelt m'n hoofd,
maar dat valt niet op, geen mens die het gelooft.
Denk niet dat ik vaak daar in zorg over zit,
want ik ben voor mijn leeftijd nog werkelijk fit.

Men zegt dat je de oude dag,
als de gouden leeftijd beschouwen mag.
Maar af en toe twijfel ik er aan,
als ik 's avonds moe naar bed ben gegaan.
M'n oren in de la, tanden in een glas
en m'n ogen op de tafel als ik uitgelezen was.
En voordat ik inslaap bedenk ik me dan,
zit er nog iets los dat ik wegleggen kan ?
Terwijl het met mij zo slecht nog niet zit,
want ik ben voor mijn leeftijd nog tamelijk fit.

Elke morgen stof ik mijn hersens wat af
en ben blij met de dag die God mij weer gaf.
Dan haal ik de krant en lees na m'n bad,
de overlijdensberichten in het ochtendblad.
Als mijn naam er niet bij staat weet ik dat ik nog leef,
het was dus de bedoeling dat ik nog wat bleef.
Ik geloof dat er toch iets heilzaams in zit,
want ik ben voor mijn leeftijd nog redelijk fit.

Wat is van dit alles tot slot de moraal,
die te leren valt uit dit goedmoedig verhaal ?
Voor elk die het ouder zijn glimlachend draagt,
als een ander je weer eens "Hoe maak je het?" vraagt.
Is het beter te zeggen dat het best met je gaat,
dan die lui te vertellen hoe het echt met je staat.

(Met dank aan Pieter van Brummelen)

9. Oude foto's van de BP Raffinaderij

Door Klaas Kuipers

Steiger Vier door de jaren heen

Bij het scannen van oude raffinaderijfoto's kwam er een exemplaar van juli 1966 voorbij. Daarop zien we steiger 4 in aanbouw. Ik had wel eens gehoord dat de eerste steigers in de 6^e Petroleumhaven in een droge bouwput waren gebouwd, maar geen foto gezien die dat verhaal bevestigt.

Op bovenstaande foto zien we betonwerk en een deel van het slangenbordes dat al overeind staat. Er kwamen twee 10" laadarmen voor schoon product en drie voor zwarte producten zoals stookolie en crude. Aan weerskanten stond een 8" arm voor bunkers. Verder lag er een leiding voor LPG en een leiding voor import van kraakbenzine. Vanaf deze leidingen maakte je door middel van slangen verbinding met het schip.

De steigers 3 en 4 waren ontworpen voor zeeschepen van maximaal 35.000 ton laadvermogen. Het Engelse ontwerp was niet zo kinderachtig en we paktten vrolijk schepen van 50.000 ton. Zolang het aanleggen maar voorzichtig gebeurde ging het wel goed. Maar af en toe meerde er ook wel eens een schip wat ongelukkig en dat ging ten koste van de fenders en de fundering van de steigers.

De schepen werden alsmaar groter en na meer dan 30 jaar intensief gebruik werd het hoog tijd om maatregelen te nemen. Het werd een hele strijd om de investeringen goedgekeurd te krijgen, maar in

1999 werd aan weerskanten van steiger 4 een extra paal geheid en nieuw fenderwerk aangebracht. Het heien van de palen ging niet zoals we hadden gedacht. Aan de Noordkant van steiger 4 zat er onder water iets in de weg waardoor de nieuwe paal 6 meter verder weg kwam dan gepland.

De palen en bordessen zijn gebouwd in Dintelmond bij de firma de Boer, voorheen Mannesmann. Alles werd zoveel mogelijk geprefabriceerd en na het heien werd de bovenkant compleet met bolders en bordessen op de palen gelast. Voor het vastmaken van binnenschepen werden aanvullende bolders aan het bestaande betonwerk bevestigd. Hiertoe werden lange gaten in het beton geboord en in de gaten bouten gelijmd. De modificatie aan deze steiger werd in 4 weken tijd geklaard. Jammer genoeg was ik tijdens de installatie met vakantie. Maar gelukkig hebben we van die klus ook foto's, waarschijnlijk genomen door Berend Klooster.

De onderstaande foto is van het heien, eigenlijk was het geen heien, maar trillen. Op de foto is voor in het beeld nog een gedeelte van een LPG laadarm te zien. Die is eind zeventiger jaren geplaatst. Door de jaren heen is er tijdens onderhoud, maar ook door nieuwbouw, heel wat afgeknutseld aan de steigers.

Door gebrek aan ruimte, om bijvoorbeeld te lassen, werd bij een benzineleiding een dubbeling aan de binnenkant van de pijp gelast. Aan de bovenkant van de pijp werd dan door middel van slijpen een stuk verwijderd en na het laswerk aan de binnenkant weer terug gezet. Het is allemaal snel opgeschreven, maar het leegmaken, afsteken en gasvrij maken van het te repareren deel was bewerkelijk en kostte de nodige tijd. Leegpompen en gasvrij maken middels uitstomen was operatorwerk en gebeurde meestal 's nachts. Voor veel operators een uitdaging, de voldoening was dan ook groot als het karwei geklaard was.

Nadeel van het ploegenwerk was dat je meestal maar een stukje van zo'n karwei meemaakte. Vandaag de dag grijpt het organisatorisch een beetje anders in elkaar. Waarmee ik zeker niet wil zeggen dat vroeger alles beter was.

Het was gewoon anders. En zo hoort het ook in een lerende organisatie!

10. Herinnering Deel I

Tankinstallatie/Bunkerdepot Pernis en Botlek 1949 – 1964

Door Gerard Eijgenraam

Met de zondagse borrel naast me als extra inspiratiebron probeer ik, op aandringen van een oud-collega, die overigens nog steeds een vriend is, gedachten uit het verleden om te zetten in woorden op papier. Hierbij realiseer ik mij zeer sterk dat er van de ‘oude hap’ van Pernis/Botlek nog maar weinigen zijn die de eerste jaren op het Pernis depot aan de Butaanweg nummer 3 en later het Botlek depot aan de Welplaatweg nummer 10, meegemaakt hebben.

Het heeft niet veel gescheeld of mijn loopbaan bij BP was na enkele dagen al beëindigd. Ik werkte al enige jaren bij een éénmansbedrijf in bouwgereedschappen en de broer van mijn toenmalige chef kwam geregeld langs om te telefoneren, want de ‘mobieltjes’ waren toen nog niet uitgevonden. Ik was eigenlijk een beetje verbaasd toen hij opmerkte: “Joh, wat doe jij hier met je Mulo-diploma?”. Ik was daar hoofdzakelijk magazijnbediende c.q. telefoontjes oppakker. Die verbazing van mij was gebaseerd op het feit dat hij mij eigenlijk te goed vond voor het werk dat ik bij het éénmansbedrijf van zijn broer verrichtte. Hij gaf me zo langs de neus weg de tip, dat de bedrijfsleider van het BP depot in Pernis, waar hij een goede afnemer was van brandstof voor vissersschepen en dergelijke, dringend behoefte had aan een administratieve kracht. Ik antwoordde hem dat ik daar nog even over zou nadenken, want we waren in ons bedrijf net begonnen een inkoop coöperatie voor aannemers materialen op te zetten, waarvoor ik al het nodige administratieve werk had gedaan. Ik was me bewust dat mijn baas het niet zo prettig zou vinden als ik weg zou gaan.

Maar ja, ik heb toch maar door de zure appel heen gebeten en ben op 1 november 1949 naar BP Pernis gegaan om te solliciteren en mij voor te stellen aan de heer Wouter Rietdijk, de toenmalige Bedrijfsleider. Deze was zeer opgelucht toen ik hem vertelde interesse te hebben in de job die hem op termijn van een hoop administratieve rompslomp zou bevrijden. Mijn aanstelling was snel rond en ik werkte al gauw in het “kantoor” onder de grond, welke ruimte destijds gebouwd was als schuilkelder voor de oorlogsdreiging in de dertiger jaren van de vorige eeuw.

Ik verdiepte mij in de werkzaamheden die van mij verwacht werden maar ergerde mij dikwijls aan de manier van optreden van mijn chef. Hij was als oud-binnenvaartschipper gewend om nogal “bevelerig”, kort en luidruchtig over te komen. Deze wijze van optreden zinde mij helemaal niet en na enkele dagen had ik er schoon genoeg van en besloot te vertrekken. Ik trok mijn jas aan op het moment dat de bedrijfsleider het kantoor binnenkwam, waarop hij me vroeg wat ik van plan was.

Toen ik hem van mijn bezwaren vertelde en aangaf dat ik mijn job wilde beëindigen, begon hij zoete broodjes te bakken. Ik besloot daarop mijn jas maar weer aan de kapstok op te hangen, waarmee hij natuurlijk ingenomen was. De chef zag natuurlijk al het geschrijf en gerekende weer op zich af komen en hij had, zoals de meeste binnenvaartlui, een hekel aan dat soort werk. Nadat we onszelf hadden uitgesproken verbeterde de communicatie sterk en werd de omgang tussen ons op den duur zelfs vriendschappelijk. Menigmaal heb ik, wanneer mijn chef eens met zijn familie een vrij weekend wilde genieten, op de installatie én op hun keeshondje gepast. Ik bleef dan in hun houten keetwoning slapen. Ook werd er dan goed voor mijn “natje en droogje” gezorgd. Het is nauwelijks te bevatten dat deze stap tot een bijna veertigjarig dienstverband bij de Benzine en Petroleum Handelmaatschappij n.v., later BP Nederland n.v., geleid heeft.

Volgende keer meer over de jaren die ik in Pernis en daarna op Botlek gewerkt heb.

Van de Redactie: Het zal helaas bij deze ene bijdrage blijven. Zie pagina 26 voor een in memoriam.

11. Van klokken en klepels (vervolg)

Door Rob van Breda

De vorige keer schreef ik dat er in de meeste kerktorens twee soorten klokken hangen. Luidklokken en carillonklokken. Carillonklokken zijn bij de meeste mensen het bekendst. Dit om de eenvoudige reden dat je ze in veel plaatsen overdag, tot soms wel vier keer per uur kunt horen. Het is meestal maar een kort en eenvoudig wijsje maar het klinkt altijd heel gezellig en typisch Hollands. (Het carillon strooit zijn tonen uit over de daken van de stad.)

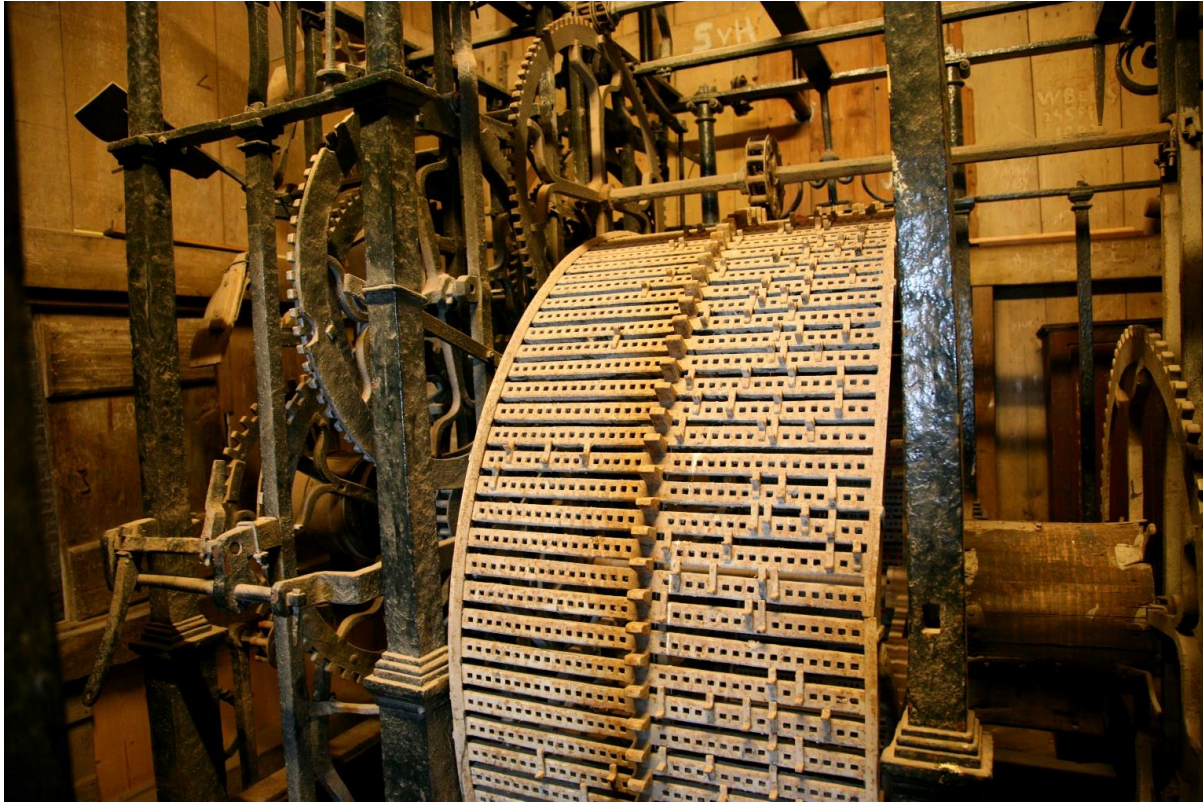
Een compleet carillon bestaat meestal uit negenenveertig klokken die uiteraard allemaal hun eigen klank voortbrengen. Bij een heen en weer zwaaiende luidklok, krijgt het geluid nog een extra effect door het zogenaamde Doppler-effect. Dit is de geluidsverandering die optreedt als de afstand van de geluidsbron groter of kleiner wordt en bij een slingerende klok is dat het geval. Een carillonklok heeft dat effect niet. Die zit stevig bevestigd aan een houten of stalen balk. Tik je er tegenaan, dan blijft hij stil hangen, maar produceert wel een heel mooi helder “Ting” of een wat zwaarder klinkend “booing” als het een grotere klok betreft.

In een carillon zijn alle klokken via dunne staaldraden en scharniergewrichtjes verbonden met een klavier. Dit is een soort grote piano met houten pennen als toetsen. De beiaardier kan hiermee elke klok apart aanslaan. Met zijn vuisten en voeten slaat de beiaardier de toetsen aan en dat kan behoorlijk inspannend zijn. Ik heb eens een beiaardier in z'n speelcabine drijfmat van het zweet zien zwoegen op een muziekstuk. Nu is daar gelukkig iets op gevonden. Op de foto ziet u dat de klokken allemaal niet één maar twee klepels hebben. De bolvormige klepel zit aan de binnenkant. Deze klepels (eigenlijk slaghamertjes) zijn verbonden met het klavier van de beiaardier. De tweede rechthoekige klepel zit aan de buitenkant van de klok en wordt bediend door een elektrisch gestuurd magneetklepje dat is verbonden met een automaat. Tegenwoordig is dat een kleine computer waarin de diverse melodieën zijn geprogrammeerd.

Elk kwartier wordt een wijsje gestart dat afhankelijk van het tijdstip wisselt. In de vijftiende eeuw bestond dit principe ook al, maar toen ging het echter héél anders. Het automatische deel van het carillon werd toen verzorgd door wat men de “speeltrommel noemt”. Dit was een behoorlijk complex apparaat waarvan het hart bestond uit een grote ijzeren trommel waarop metalen strippen waren bevestigd met daarin vierkante gaten. In elk gat kon een pal worden geplaatst. Als deze trommel ronddraaide kwam zo'n pal tegen een metalen armpje dat met een dunne staaldraad was verbonden met de slaghamer van de klok. Hierdoor werd een klok dan aangeslagen. Door elke klok op die manier aan te sluiten was het hele carillon door de trommel te activeren. Nu moesten de pallen op de trommel nog zodanig worden “geprogrammeerd” dat er bij een ronddraaiende trommel een melodie ontstond.

Dat programmeren met die metalen pallen was een heidens karwei, “versteken” noemde men dat. Vaak was men vele dagen bezig voordat er een melodie ontstond. Veel torens hadden dan ook jaar in jaar uit hetzelfde deuntje. De trommel kreeg zijn energie van twee grote gewichten, vaak keistenen, die door arbeiders van de gemeente regelmatig omhoog moesten worden gedraaid via touwen die over trommels liepen (net als het opwinden van een koekoeksklok). Op het juiste moment kreeg de speeltrommel het startsignaal van het torenuurwerk en startte vervolgens zijn speelprogramma.

De speeltrommel, een grote ijzeren trommel waarop metalen strippen zijn bevestigd met daarin vierkante gaten. Een “mechanische speelcomputer” uit 1578.

De speeltrommel in de toren van Brielle is in 1578 gebouwd door ene Jan van Wassenburg. Vermoedelijk is zo'n speeltrommel een van de eerste vormen van automatisering én programmering in de westerse techniek geweest. Het Brielse carillon had aanvankelijk slechts 12 klokken. Het oorspronkelijke doel van een carillon was om de mensen te waarschuwen dat er een uurslag aan zat te komen en dat je die dan niet zou missen. Zoiets noemde men de voorslag. Je hoorde eerst een kort melodietje als aankondiging en pas daarna kwam de uurslagklok met het aantal klokslagen voor de tijd.

In het jaar 1660 wilde men het carillon verder uitbreiden. Men benaderde hiervoor de tegenwoordig nog steeds wereldberoemde klokkengieter Francois Hemony. Deze stelde voor, de bestaande twaalf klokken om te smelten en een geheel nieuwe beiaard van 23 klokken te gieten en aldus geschiedde. De Brielse speeltrommel is overigens pas in 1956, dus na 378 jaar trouwe dienst buiten bedrijf gesteld. In de Rotterdamse Laurenskerk en in de grote kerk van Dordrecht zijn dit type speeltrommels nog steeds in bedrijf. Alleen het opwinden gebeurt tegenwoordig elektrisch. In 1974, ruim driehonderd jaar na het gieten van de klokken van Hemony, werd het Brielse carillon nog verder uitgebreid tot een totaal van zeventenveertig klokken. Daarmee was het echter nog steeds niet compleet. Er was op dat moment kennelijk onvoldoende geld om de twee laatste (grootste) klokken te kunnen bestellen.

Nu zijn we aangekomen in het jaar 2010 en is het Hemony gedeelte van het carillon precies driehonderdvijftig jaar oud (weet u nog, gietjaar 1660). Enige jaren geleden is in Brielle een stichting opgericht met als doel, de laatste twee ontbrekende klokken in de toren te krijgen en daarmee het carillon op z'n driehonderdvijftigste verjaardag eindelijk compleet te maken en dat lijkt te gaan lukken. Het financiële deel van het project is inmiddels rond. We zijn nu bezig met de vergunningen en de “Engineering” van het geheel. Er komt heel wat bij kijken hebben we gemerkt, want de toren en alles wat daar bij hoort is historisch erfgoed en wordt door allerlei instanties heel goed bewaakt. We hebben er echter goede hoop op, dit najaar de klokken in de toren te hebben geïnstalleerd. Binnenkort zullen de nieuwe klokken worden gegoten bij het oudste familiebedrijf van Nederland, de Koninklijke klokkengieterij Petit en Fritsen in het Brabantse Aarle Rixtel. Ik hoop daar de volgende keer iets meer over te vertellen.

12 Pensioenfonds BP Raffinaderij

Door Piet Houtman

Samenvoeging BP pensioenfondsen

Het project om de twee pensioenfondsen van BP samen te voegen ligt nog steeds op koers met als streefdatum 1 januari 2011. Ook financieel lijkt dat steeds noodzakelijker te worden in verband met de toenemende kosten als gevolg van wetgeving en eisen van DNB etc. Inmiddels is daardoor al een groot aantal ondernemingspensioenfondsen in Nederland verdwenen en opgegaan in grotere verbanden, danwel overgegaan naar een verzekeraar. Daarnaast zijn de twee BP pensioenfondsen aanvullend voor wat betreft de leeftijdsverdeling van de deelnemers. Het pensioenfonds van BP NL heeft meer gepensioneerden dan actieven; bij de raffinaderij is dat omgekeerd. Bij BP NL moeten maandelijks belegde fondsen worden verkocht om aan de pensioenbetalingsverplichtingen te voldoen (meer uitgaven dan inkomsten). Bij de raffinaderij is het net andersom: maandelijks moeten premies die “over” zijn worden belegd. Al deze transacties kosten geld. Door het samenvoegen van de fondsen zal het aantal transacties dat nodig is dus afnemen, wat kostenverlagend werkt.

Belangrijk aandachtspunt op dit moment is de aanstelling van één actuaris en één administrateur voor het gecombineerde BP fonds. Er zijn inmiddels offertes binnen van de actuarissen (Hewitt en Mercer) en van de administrateurs (Achmea en Blue Sky Groep). Verwacht wordt dat in mei definitieve keuzes kunnen worden gemaakt. Het is de bedoeling dat de geselecteerde administrateur dan een aantal maanden een “schaduwadministratie” zal draaien van het pensioenfonds dat overgenomen gaat worden per 1 januari. Op die manier kunnen resultaten worden vergeleken en bijgesteld waar nodig, waarbij een goede garantie kan worden verkregen dat de overgang vanaf de startdatum vlekkeloos zal kunnen verlopen. Inmiddels is ook DNB (De Nederlandse Bank) in kennis gesteld van de voorgenomen samenvoeging. Tevens zullen de deelnemers aan de beide BP pensioenfondsen daar per brief binnenkort officieel bericht over ontvangen.

Misschien voor de volledigheid: Samenvoegen van de pensioenfondsen betekent niet dat er aan bestaande pensioenregelingen wordt getornd. Die blijven onverminderd van kracht, net zoals nu ook binnen het raffinaderijpensioenfonds verschillende regelingen van kracht zijn. Alle regelingen van de twee BP fondsen komen alleen onder één bestuur dat centraal de financiële middelen beheert. (Die middelen worden dus wel samengevoegd.) Wel lijkt het logisch dat er voor toekomstige deelnemers aan het BP pensioenfonds een uniforme BP pensioenregeling komt.

Financiële positie

Ondanks de financiële injectie van 20 miljoen euro die BP aan het einde van 2009 in het Raffinaderij Pensioenfonds heeft gedaan zweeft het fonds toch weer opnieuw rond de minimum dekkingsgraad van 104 %. Dat komt o.a. doordat afgelopen jaar duidelijk werd dat de levensverwachting naar boven moest worden bijgesteld. U hebt hierover in de media wellicht al iets gelezen. Het Actuariële Genootschap moet nog een definitieve uitspraak doen, maar eis van DNB was dat deze hogere levensverwachting per eind 2009 alvast als reservering moest worden meegenomen in de financiële positie van de pensioenfondsen. Daardoor zijn de dekkingsgraden van alle Nederlandse pensioenfondsen naar beneden bijgesteld.

Ruimte voor indexaties

Zoals ik al eens eerder heb toegelicht zijn indexaties in ons fonds gelukkig niet gekoppeld met de dekkingsgraad. Door het opleven van de financiële markten werd in 2009 een uitstekend financieel rendement behaald. Daardoor zal een indexatie worden toegekend die helemaal conform de CPI kostenstijging levensonderhoud van 0,71 % is. Deze indexatie wordt met terugwerkende kracht per 1 januari 2010 doorberekend in de pensioenen. Doordat met name 2008 een slecht financieel jaar was en indexaties over een vijfjaarlijks gemiddelde rendement worden berekend is er op dit moment (nog)

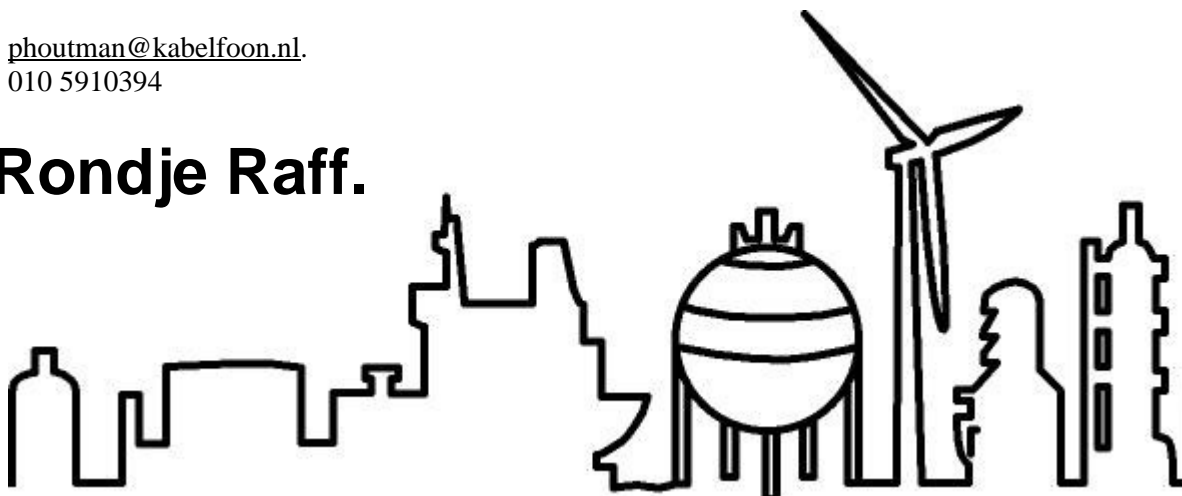
geen ruimte voor een “inhaalindexatie”. Die blijft dus nog even “op de plank” liggen voor hopelijk nog iets betere tijden.

Op het moment dat u dit leest hebt u naar alle waarschijnlijkheid uw UPO (Universeel Pensioen Overzicht) ontvangen met daarin alle gegevens. U zult zo’n UPO voortaan jaarlijks ontvangen en niet vijfjaarlijks zoals ik de vorige keer in Seconer Nieuws van januari vermeldde.

phoutman@kabelfoon.nl.

010 5910394

13. Rondje Raff.

Willem-Arie Kuijl slaat officiële eerste paal van het nieuwe BPRR kantoor

Op maandag 1 februari heeft Willem-Arie Kuijl de officiële eerste paal van het nieuwe BPRR kantoor geslagen. Namens alle medewerkers is hem een schitterend cadeau aangeboden als aandenken aan dit bijzondere moment.

Willem-Arie Kuijl verlaat BPRR

Op 31 maart jongstleden kwam er voor Willem-Arie Kuijl een einde aan zes mooie jaren binnen BP Raffinaderij Rotterdam. Aanvankelijk was het de bedoeling om vier tot vijf jaar leiding te geven aan de raffinaderij in Europoort, maar het is uiteindelijk toch wat langer geworden. Naar aanleiding van zijn vertrek publiceerde de heer Kuijl de volgende verklaring.

“Het werk op de raffinaderij van BPRR was voor mij een enorm genoegen, maar toen me in 2008 de mogelijkheid werd aangeboden gebruik te maken van een vervroegd pensioen, kon ik deze uitgelezen

kans niet voorbij laten gaan. Immers, ik ben intussen 57 jaar, mijn kinderen en vrienden wonen in Duitsland en na zes jaar is het tijd om plaats te maken voor iemand met een fris en ander perspectief.

Zoals ik al eerder in de Townhall bespreking heb aangegeven, is BP onder de indruk van onze commerciële prestaties. Met BPRR als voorbeeld zal ik op uitdrukkelijk verzoek van BP, gedurende een beperkte periode onze lessen breder trekken binnen Refining & Marketing. Ik herinner mij als de dag van gisteren mijn aanstellingsgesprek met Mike Hofman, destijds de verantwoordelijke man binnen Global Refining. Hij zei tegen me; "Willem, your assignment is to fix the site and develop BPRR as the commercial rolemodel within BP". Samen met jullie, de medewerkers, ben ik de afgelopen jaren hiermee aan de slag gegaan. Met het geloof dat er altijd een gezonde balans moet zijn tussen de belangen van onze raffinaderij en die van jullie.

Nu zes jaar later, kijk ik terug op een fijne periode tussen mooie mensen! Tot slot wil ik jullie meegeven dat de nieuwe BUL voor BPRR, Thys Heyns volgens mij perfect past in onze organisatie en wens hem en jullie dan ook een succesvolle samenwerking toe! Maar, zoals jullie me kennen, ik ben nog niet weg. We gaan dus gewoon door met onze dagelijkse uitdagingen."

Willem-Arie Kuijl.

Officiële mededeling van J.J. Gomez RVP, Eastern Hemisphere

Met ingang van 1 april 2010 wordt Thys Heyns aangesteld als Business Unit Leader voor Rotterdam Refinery. Thys verhuisde begin 2005 naar Australië waar hij Business Unit Leader van de Kwinana Refinery werd. Gedurende de afgelopen vijf jaar heeft de raffinaderij dankzij Thys aanzienlijke verbeteringen in de financiële resultaten, integriteit en operationele betrouwbaarheid gekend. Hij heeft belangrijke capaciteiten ontwikkeld op de site en heeft record financiële en operationele resultaten bereikt. Ik zou graag nadrukkelijk de significante verbetering in veiligheidsprestaties willen vermelden die Thys bereikt heeft en die in 2008 en 2009 geleid hebben tot de beste resultaten ooit behaald op Kwinana. Daarvoor heeft Thys een breed scala aan operationele en commerciële rollen vervuld, zoals Commercieel Algemeen Directeur voor Refining SPU in Londen, Commercieel Manager voor Cherry Point raffinaderij en Voorraad en Productie Planning Manager in Kaapstad.

Willem-Arie Kuijl gaat vanaf 1 april de rol vervullen van Special Advisor binnen de FVC's. In deze rol gaat Willem-Arie de FVC's bijstaan in het identificeren en doorvoeren van verbeteringen ten einde een verbeterslag te realiseren in onze marges en commerciële prestaties. Ik zou graag in het bijzonder de gelegenheid nemen om Willem te bedanken voor zijn significante bijdrage aan de verbetering van de financiële resultaten, gekoppeld aan Compliance, Integrity en Availability door het bouwen aan organisatorische bekwaamheden van Rotterdam over de afgelopen zes jaar. Hij laat een indrukwekkende erfenis na, onderbouwd door het Rotterdamse record op Availability, dat werd bereikt in 2009.

TEAM BP klaar voor Roparun 2010

Na een groot succes in 2008 en de zware maar geslaagde Run in 2009 zijn we nu alweer klaar voor 2010. We gaan er weer voor. Ook in 2010 vindt de Roparun plaats in het Pinksterweekend, dus wordt er op zaterdag 22 mei in Parijs gestart om op maandagmiddag 24 mei uitgeput maar voldaan op de Coolsingel in Rotterdam te finishen.

In november is het BP Team weer bijeengekomen voor de eerste teammeeting waarin ondermeer de organisatie is afgestemd. Daarnaast is kennisgemaakt met een aantal nieuwe teamleden en is de taakverdeling besproken. We zullen onze uiterste best doen om ook de RUN van 2010 tot een succes te maken. We rekenen daarbij op jullie steun.

Nieuwe T-1901 toren onsite BP

In de nacht van 18 op 19 februari is een nieuwe T-1901 onsite BP gebracht. Deze toren is ter vervanging van de huidige toren die tegen het einde van de levensduur loopt. 's Morgens is de toren met behulp van twee kranen op de lay-down area gelegd. Op deze locatie zal de toren de komende maanden verder worden aangekleed en zal in april uitgewisseld gaan worden met de "oude" toren.

Alpe d'Huzes 2010 - Team Bikers Passion

Dit jaar doet een team van BP medewerkers mee aan de Alpe d'Huzes. Wat is Alpe d'Huzes? Dit is een giga evenement waarbij gepassioneerde wielrenners geld inzamelen door zoveel mogelijk keren op een dag de Alpe d'Huez omhoog te fietsen. Dit alles voor het KWF, met als droom om Kanker een chronische ziekte te laten zijn!

Kortom: Gezond leven met kanker.

Wij willen ons laten sponsoren door bedrijven, collega's, familie en vrienden. Het maakt niet uit, als wij maar worden uitgedaagd. Hoe groter de uitdaging hoe groter onze motivatie is om zoveel mogelijk keer de Alpe d'Huez omhoog te fietsen. Ons doel is om als team zoveel mogelijk beklimmingen op 3 juni 2010 te doen. Er zijn teamleden die als doel hebben gesteld om het maximale aantal van 6 keer te gaan behalen. (Je mag ons uitdagen!) Met elke bijdrage zijn wij blij!

U kunt ons uitdagen door ons te sponsoren per beklimming of te sponsoren met een vaste sponsorbijdrage. U kunt onze activiteiten volgen via de website:

[http://deelnemers.opgevenisgeenoptie.nl/search.aspx?term=bikers passion](http://deelnemers.opgevenisgeenoptie.nl/search.aspx?term=bikers%20passion)

Via deze link kunt u doorklikken naar een van de teamleden. Hier kunt u ook direct doneren en/of een toezegging per beklimming geven. Ook is het mogelijk om een reactie achter te laten om de teamleden naar grote hoogte te laten stijgen.

Namens Team Bikers Passion, Adriaan Tanis, Niels Rietdijk, Peter le Kluse, Arjan Vijverberg, Jacco Mostert.

BPRR introduceert “Teamleader Shift Operations”

Binnenkort zal de dagdienst van de CDU- en FCCU- Asset onder eenhoofdige leiding worden samengebracht. Daarnaast wordt voor elke shift de functie van de Team Leader Shift Operations, (TLSO), geïntroduceerd. Deze TLSO's zullen direct rapporteren aan de Refinery Team Leader Operations (RTLO). Hiermee komt de tijdelijke functie van Team Leader Operations (TLO) te vervallen. De TLSO's zijn per 1 april 2010 benoemd. Omdat dit een nieuwe functie betreft volgt voor hen na benoeming een introductieprogramma van een aantal weken in dagdienst om bij aanvang een consistente invulling van de nieuwe rol te waarborgen.

Het doel van de functie is het zorgdragen voor consistentie, zorgvuldigheid en efficiency binnen de shiften over de drie Assets (gezamenlijk met de andere TLSO's) op het gebied van procesveiligheid, (werk) procedures/processen, het halen van het productieplan, personeelsbeleid & training en het continu verbeteren van de resultaten ten aanzien van persoonlijke & procesveiligheid.

De TLSO is, in samenwerking met de andere TLSO's, eindverantwoordelijk voor:

- De aansturing van het team Shift Team Leaders (STL's) van de verschillende assets;
- Op een 24/7 basis, het veilig opereren van de units met als doel het bereiken van een maximaal commercieel resultaat.
- Op een efficiënte en effectieve wijze uitvoeren van het productieplan in de breedste zin van het woord en het managen van afwijkingen van het plan.
- Het organiseren van shiftbezetting, waarbij hij/zij zorg draagt voor de kwaliteit en kwantiteit van het shiftpersoneel.

De TLSO vervult de rol van Shift Coördinator en treedt buiten dagdiensturen op als hoogst aanwezige functionaris en als vertegenwoordiger van BPRR.

Peter Dijkgraaf Maintenance Manager van het Jaar

Op 18 maart waren in een vol Ahoy, een groot aantal 'maintenance' mannen en vrouwen gespannen in afwachting van de bekendmaking van de Maintenance Manager van het Jaar. Peter Dijkgraaf (RTL Maintenance) was genomineerd tezamen met twee collega's vanuit Shell (Jos Boode) en DAF (Joost van Driel).

De verkiezing is op initiatief van de NVDO (Nederlandse Vereniging voor Doelmatig Onderhoud) en Industrielingen Pers en Platform. Deze verkiezing staat in het teken van het versterken van het imago van onderhoud en van de onderhoudsmanager waarbij gezocht wordt naar de man of vrouw achter de resultaten van een succesvolle maintenance strategie.

Het verlossende woord kwam rond tien uur, met als winnende manager Peter Dijkgraaf. Met een prachtige beker, een oorkonde en een kleine vertegenwoordiging vanuit o.a. de Maintenance organisatie werd dit bijzonder moment uitgebreid én met een, in der haast verzonnen BP slogan op het podium gevierd.

14. Reorganisatie BPRR AutoHobbyClub

Namens bestuur BPRR AutoHobbyClub.

Het is al weer bijna 10 jaar geleden dat we onze garage hebben geopend. De verrassing en bewondering van de diverse leden en bezoekers voor de mooie, schone en rijk van gereedschap voorziene garage staat ons nog helder voor de geest. In de afgelopen 10 jaar is er door een groot aantal leden met veel plezier gewerkt aan vele automobielen en motoren MAAR, ... het gaat slijten:

- Het gereedschap raakt kwijt, versleten, en wordt soms gemodificeerd tot, voor anderen, onbruikbaar schroot.
- De vloer raakt beschadigd, verweerd en schoonmaken wordt lastiger.
- De blijdschap over de fantastische mogelijkheden is een beetje over en de gebruikers laten hun vuil gemakkelijker achter. *“Toen ik binnenkwam was het ook al niet schoon....dus....waarom zou ik het wel schoonmaken.”*
- Sommigen vinden dat een ander hun rommel moet opruimen.
- Restauratie-objecten blijven, zonder overleg met het bestuur, vele maanden langer staan dan afgesproken was.
- (Sloop) Auto's worden, zonder overleg, maanden achtereen op de parkeerplaats achtergelaten, vaak zonder dat de voertuigen nog verzekerd zijn of een geldige APK hebben.
- Ook lijkt het er op dat de garage gebruikt wordt door mensen die geen lid (kunnen) zijn. Deze mensen hebben een pasje kunnen bemachtigen, (geleend of gevonden) en sleutelen zonder toezicht naar hartelust in de voor AHC-leden bedoelde garage. Op die manier plek innemend voor de leden, die dan onverrichter zake terug moeten of met een plekje ergens tussen of achter genoeg moeten nemen.
- Ook de beleving dat de AutoHobbyClub garage van en voor de leden is lijkt aan slijtage onderhevig. Sommigen vinden dat de garage van BP is en dat BP maar moet zorgen voor.....vul maar in.

Bovengenoemde verschijnselen zijn zowel uit eigen waarneming als door mededeling aan ons van leden die zich hieraan ergerden. Wanneer we kijken naar de manier waarop de garage functioneert, is dat eigenlijk lang niet gek. 10 jaar draaien zonder constant toezicht en met slechts zo nu en dan corrigerende acties en dan in een situatie zijn die nu nog steeds als “redelijk maar afglijdend” te bestempelen is, lijkt ons best goed. Maar, als we zo doorgaan is het over een jaar een onacceptabel zootje en DAT willen wij, leden van de AHC, toch niet laten gebeuren?

Als bestuur van de AHC hebben we ons de afgelopen maanden meermaals gebogen over plannen, maatregelen en andere suggesties om de middelen en het gebruik van de garage te verbeteren. Het doel hiervan is om ervoor te zorgen dat alle leden weer met evenveel plezier van de garage gebruik kunnen maken en dat de continuïteit wordt gewaarborgd. Wij verwachten daarmee dat de sleutelaars weer trots en blij zijn en dat zij weer met hetzelfde enthousiasme als voorheen de garage gebruiken, na afloop de rommel opruimen, defect (gemaakt) gereedschap melden, gemodificeerd gereedschap zelf vervangen en geen vreemden meer zonder toezicht in de garage laten. Restauratie-objecten zijn binnen de afgesproken tijd klaar en andere leden kunnen dan weer de hele garage gebruiken. Wij, en naar wij verwachten ook de leden kijken daar nu al naar uit.

Wat is het plan

- Het probleem met het gereedschap speelt zich in hoofdzaak af in de kleinere maten. De sleutels 10/11 12/13 etc. zijn niet aan te slepen. Daarnaast raakt speciaal gereedschap vermist of wordt het aangepast voor letterlijk éénmalig gebruik, want een ander heeft er niets meer aan. Aangezien de meeste sleutelaars eigen gereedschap hebben, wordt alle gereedschap kleiner dan 17 mm van de borden gehaald. De leden moeten het kleine gereedschap (steek- ringsleutels, doppenstetje, schroevendraaiers) zelf meenemen.

- Het speciaal gereedschap wordt nagekeken, hersteld/vervangen en kan via een contactpunt van het bestuur worden aangevraagd.
- De kosten om het overblijvend gereedschap in goede conditie te brengen en houden, zullen gedekt worden met een contributie verhoging. De eerste in 10 jaar! De contributie wordt verhoogd naar € 2,50 per maand ofwel € 30,- per jaar. Nog steeds minder dan een half uur arbeidsloon bij de gemiddelde autodealer.
- Er zullen steeds voldoende en geschikte schoonmaakmiddelen/gereedschap in de garage beschikbaar zijn, zodat men niet meer hoeft te zoeken naar geschikt gereedschap om na afloop van de werkzaamheden de garage weer schoon achter te laten.
- Het is in het vervolg alleen toegestaan om met een eigen pas, of onder geleide van iemand met z'n eigen pas in de AHC aanwezig te zijn. Met een geleend pasje kan niet meer.
- Het reglement wordt aangepast, zodat gezinsleden(kinderen) een eigen pasje kunnen krijgen en zelfstandig in de AHC kunnen. Dat gaat dan € 50.00 per jaar kosten.
- Per lid mogen er gasten meegenomen worden (zie reglement), echter gaat hiervoor een maximum van 2 gelden. Gasten mogen niet zonder het AHC-lid in de garage aanwezig zijn. Verder is het niet toegestaan dat een lid enkele vrienden meeneemt die allen met eigen auto gezellig in de garage komen sleutelen. Per aanwezig lid mag er één voertuig in de garage aanwezig zijn

Toegangscontrole:

Er is in de loop van de jaren wildgroei ontstaan in het pasjesbestand; er zijn verlopen bankpasjes in omloop en pasjes die geen bankpas zijn. Deze “waardeloze” pasjes geven aanleiding tot het nogal gemakkelijk uitlenen van het pasje waardoor niet leden ook de garage gebruiken. Het bankpasje zal op de bekende wijze toegang tot de garage verlenen. Bij het defect of verloren raken van de pas kan men de nieuwe pas opnieuw laten inlezen. Eenmaal binnen kan door het bestuur gevraagd worden het pasje te tonen, en als het niet de eigen pas blijkt te zijn, zal het betrokken lid hierop worden aangesproken.

Tussen 1 maart en 30 juni zullen alle leden worden uitgenodigd om een geldig bankpasje aan te bieden. Dat pasje wordt dan als toegangspasje geldig gemaakt. Het blijft geldig tot de verloopdatum op het pasje. Het oude pasje komt dan te vervallen. Op 30 juni zullen we de nog niet vervangen oude pasjes ongeldig maken. Een schema voor aanmelden van de nieuwe pas zal nog gepubliceerd worden.

Leden die met opzet de (veiligheids) voorschriften en het normale gebruik van de garage overtreden of negeren zullen onmiddellijk voor een termijn van 6 maanden worden geschorst en de toegang tot de AHC worden ontzegd.

Op de zaterdagen 13, 20 en 27 maart was de garage gesloten voor groot onderhoud. Daarbij hebben een aantal leden geholpen met het uitzoeken en controleren van het gereedschap, het schoonmaken van de werkbanken en vloer en het schilderen van de garage.

Wij denken dat we met deze toch wel pittige maatregelen, passende besluiten hebben genomen en de garage weer in optimale conditie hebben gekregen.

Gepensioneerden die lid zijn van de AHC kunnen de contributie ad. € 30,- overmaken naar Personeelsvereniging BPRR/AutoHobbyClub, rekeningnummer 570785839 van ABN AMRO Oostvoorne. Indien men geen prijs meer stelt op het lidmaatschap dan graag even een briefje of e-mail naar M. Poppelaars (BPRR, Learning & Development of rinus.poppelaars@bp.com) zodat we de ledenlijst kunnen bijwerken.

Toen het christendom zonodig de wellust moest bestrijden, liet men per ongeluk de hebzucht vrij spel.

Fons Jansen

Aad van Biezen schrijft vanuit Senegal over gebeurtenissen uit zijn dagelijks leven in Toubacouta, een stadje niet ver van de kust. Onze oud-collega woont daar nu al een jaar of vier en bezielt het "gewone" leven in Senegal door de ogen van een Westering. Aad verwondert zich iedere dag weer opnieuw.

In deze 12^e brief uit Senegal vertelt van Biezen over onverwachte doodsberichten en massaal bezoek aan een begrafenis. Een vrolijke noot is het bezoek aan de Nederlandse ambassade in Dakar tijdens de viering van een dramatische Koninginnedag in 2009.

15. Brieven uit Senegal no. 12

Het leven van de gemiddelde Afrikaan is niet gemakkelijk. Voor ons Europeanen is het hier eveneens niet eenvoudig terwijl het in Europa ook niet altijd rozengeur en maneschijn is, maar toch wel van een heel andere orde.

Geen X-ray

Bijvoorbeeld: Yayi mijn vrouw is bij haar moeder en inwonende 23 familieleden op bezoek in Kaolack. Ze moet ook naar de bank en wat shoppen. Bij terugkomst bij haar familie, paniek!! Wat bleek; een 19 jarige neef is tijdens een kleine reparatie van een 5 meter hoog dak gevallen. Hij zit er een beetje verdwaasd bij maar heeft geen zichtbare verwondingen op een paar schaafwondjes na. Na een uurtje vertrouwt Yayi het niet en neemt de jongen mee naar het grote hospitaal. Met enige moeite passeren zij en de patiënt de "portiersoldaten" aan de poort van het ziekenhuis. Hoe gek ook, deze soldaten maken uit of je naar de polikliniek van het hospitaal mag! Na enige tijd wachten mogen ze bij de arts. Die vindt niets bijzonders maar wil de neef toch twee nachten in observatie houden. Yayi betaalt de kosten en gaat zijn moeder informeren. Deze mensen zijn nooit verzekerd en hebben ook nooit geld. Is de nood aan de man dan beleend de hele vrouwelijke familie hun spaarzame gouden sierraden.

Weer thuis in Toubacouta worden we in de nacht gebeld. De boy is overleden aan inwendige bloedingen. Eigenlijk was er bij de opname een X-ray nodig geweest, die is niet uitgevoerd want; eerst betalen dan X-ray. De familie was niet in staat geweest om in de nacht de benodigde 50.000 CEFA = € 75,- bij elkaar te brengen. Ergo, geen geld dan maar dood, dat is hier de harde realiteit van de dag.

geitenkoppen
als
speelgoed

De dag erop is de begrafenis. Familieleden en relaties komen uit het hele land. Honderden en honderden mensen komen hier op af en dat is bij de meeste begrafeniszen zo. Al deze mensen moeten eten, drinken en slapen. De bezoekers van de begrafenis geven naar draagkracht de moeder geld in een enveloppe. Dus, er wordt rijst, groente vis en vee gekocht om iedereen te verzorgen en te laven. Geen geld voor een X-ray maar wel een veelvoud aan geld voor een begrafenisritueel. Dat gaat de logica van mijn Westerse pet te boven. En dan te bedenken dat na 40 dagen het ritueel nog eens herhaald moet worden!

Het onderwerp dood en begrafenissen is niet leuk maar wel interessant voor ons Noordelingen. Het geeft ons een klein beetje inzicht in een andere belevingswereld. Zo van; hoe zit dat nou bij Afrikanen in elkaar. Dan blijkt verdriet erg universeel te zijn. Mijn vrouw ging naar de genoemde begrafenis en er werd vanuit gegaan dat ik niet mee ging. Dus dat doe ik dan ook maar niet.

Mijn Nederlandse vriend Paul, getrouwd met een mooie Senegalese, met een grote familie (kleine bestaan niet) belt mij diezelfde dag op. Hij moet morgen naar Kaolack, een begrafenis en of we de dag erna thuis zijn, ze willen een paar dagen bij ons blijven. Geen probleem vriend, jij en je vrouw gecondoleerd en tot overmorgen dan. Een halve dag later een toch wel emotionele vriend Paul aan de lijn. "Toch niks ernstigs" vraag ik hem. "Wat je zegt" stamelt hij. We hebben morgen en overmorgen niet één maar vier(!) begrafenissen. Ik ben echt perplex "Hoe kan dat nu Paul" vraag ik hem. Hij vertelt; "Niemand van deze mensen was ziek of zwak. Gewoon naar bed en niet meer wakker worden, absurd gewoon. "En de leeftijden?" vraag ik hem. Hij meldt 19, 26, 36 en 59 jaar en allemaal mannen." We praten nog een poosje door over het fenomeen; ogenschijnlijk niet merkbaar ziek, relatief jong en dan dood binnen enkele uren, bizar maar we horen het wekelijks. In tegenstelling met Europa, gaan de dames tijdens een begrafenis in hun mooiste feestkleding gekleed, niks zwart of stemmig.

Taxi drama

Een kennisje van mijn vrouw zou gaan trouwen met een Senegalese man die in Frankrijk werkt. Zij is 25 jaar, hoe oud hij is weet ik niet. Omdat de man in Frankrijk woont en werkt zal zij de bruiloft organiseren en haar bruidstoilet gaan bestellen/kopen in de hoofdstad Dakar. Om alles goed op elkaar af te stemmen neemt zij haar gouden sierraden en een flinke hoeveelheid contant geld mee, zo'n 3.000.000 CEFA = € 4.500,-! Ze gaat met een bevriende chauffeur die een zevenpersoons taxi bezit van Kaolack naar Dakar. Haar toekomstige echtgenoot zal over drie dagen met het vliegtuig in Dakar arriveren. De chauffeur is wel bevriend maar ook roekeloos. Hij rijdt met zijn rijdend wrak en zeven passagiers veel te snel. Bij het dorpje met de toepasselijke naam "Sing-Sing" geraakt de wagen via de verlaagde berm van de weg en gaat enkele malen over de kop. Het resultaat; zes zwaargewonden inclusief de chauffeur naar het ziekenhuis. Het bruidje is dood!

Voordat de politie en brandweer ter plekke waren hadden bewoners uit het dorpje Sing-Sing de inhoud van de portemonnees van alle passagiers gehalveerd. Dit als eerste bijdrage voor de aan de gewonden geboden hulp. Ze waren voorlopig al betaald want reddingswerk is niet gratis. Bij aankomst deden de politieagenten en de brandweer hetzelfde en eigenden zich alle sierraden, mobieltjes, waardevolle bagage en geld toe. Toen de ambulance kwam kon deze alleen zwaar gewonde en beroofde mensen naar het hospitaal en moratorium afvoeren. De ouders van het bruidje hebben alleen het goedkope "Swatch" horloge van haar dochter terug gekregen. Aangifte bij de politie was volgens de wachtcommandant niet mogelijk. Geen bruiloft dus, maar een begrafenis. De tegenstellingen zijn vaak groot in mijn omgeving.

Koninginnedag 2009 in Dakar

Nu een iets vrolijker onderwerp. Enige tijd voor Koninginnedag ontving ik van mijn vriend Willem op officieel papier een uitnodiging van de Nederlandse Ambassadeur voor de receptie op de ambassade. Het is wel 300 kilometer reizen, maar dan blijf ik wel een weekje bij Willem's gezin logeren. Op de TV in de ambassade hoorden en zagen we wat er in Apeldoorn gebeurde. Na het zien van de "ramrit" in Apeldoorn was de eerste reactie van de ambassadeur; Geen receptie!! De latere reactie, wél receptie maar géén dansfeest en na de receptie een totaal alcoholverbod. De ambassadeur had uit de omringende landen hoogwaardigheidbekleders uitgenodigd en die kun je niet zo maar afzeggen. De

cateraar was met eigen personeel uit Nederland ingevlogen. Nieuwe haring, gerookte paling, Stellendamse garnalen, Goudse kazen, dito- stroopwafels, verse rookworst en verse aardbeien. Verder nog salades en vruchtensapjes te kust en te keur. Jammer genoeg te veel toespraken, die leidden maar af van de lekkere hapjes. Voor mij waren de gesprekken met de vele Nederlanders en Medelanders op de ambassade het hoogtepunt van de dag. "Dit is nou een voorbeeld van goed besteed ontwikkelingsgeld" zeg ik enigszins cynisch tegen vriend Willem van de ambassade. De volgende keer kom ik weer als ik tenminste nog mag komen na mijn schranspartij.

Groeten van Aad N. van Biezen,
Toubacouta par Kaolack, B.P. 190, Senegal (Afr.)
Tel. 0221763467964

Ik heb hier voorlopig nog geen Internet, een kaartje of een reactie per SMS wordt natuurlijk altijd op prijs gesteld.

Deze tijd gaat ook komen.....

Eerste schooldag in Rotterdam.

De docent leest de namen van de leerlingen op:

"Mustafa El Ekh Zeri"
"Aanwezig"

"Achmed El Cabul"
"Aanwezig"

"Kadir Sel Ohlmi"
"Aanwezig"

"Mohammed End Ahrha"
"Aanwezig"

"Mi Cha El Mey Er"
...Stilte in de klas...

"Mi Cha El Mey Er"
....Stilte in de klas...

"Voor de laatste keer:

Mi Cha El Mey Er!!!!!!!"

Achter in de klas staat een jongen op en zegt:

"Ik denk dat ik dat waarschijnlijk ben, maar mijn naam wordt als MICHAEL MEIJER uitgesproken.

16. Mijn herinnering aan BP-collega en vriend Gerard Eijgenraam.

“Volgende keer meer over de jaren die ik in Pernis en daarna op Botlek gewerkt heb....”

Met deze zin eindigde het eerste artikel van onze oud BP-collega van het eerste uur, die op 1 november 1949 bij BP in dienst was getreden en wiens laatste uur op 1 maart 2010 geslagen heeft.

Eindelijk had ik hem zover dat hij zijn herinneringen aan een 40-jarig dienstverband bij BP, waaronder depot Pernis en BP Botlek te behoeve van ons Contactblad Seconer op papier zou vastleggen. Hij is er enthousiast mee begonnen en dat eerste artikel heeft u hier in dit blad op pagina 13 reeds kunnen lezen. Een vervolg was door hem reeds op papier gezet voor een latere editie van Seconer. Helaas zullen wij zijn bijdragen moeten missen omdat een Hogere Macht hem thuis geroepen heeft.

Er zijn nog maar weinig oud-collega's in leven die hem nog persoonlijk gekend hebben uit de tijd dat hij Chef Administratie was op onze tankinstallaties Pernis aan de Butaanweg - op de locatie waar nu de Beneluxtunnel de Waterweg induikt - en de Botlekinstallatie aan de Welplaatweg. Gerard was in de uitvoering van zijn taken consciëntieus, gemotiveerd en betrouwbaar, maar had ook soms moeite met zijn geduld te bewaren. Nieuwe personeelsleden maakte hij het weleens moeilijk als hij hen een reken- en taaltest voorlegde; dat werd hem niet altijd in dank afgenomen. Daarnaast was hij vooral een natuurmens die niets liever deed dan in zijn vrije tijd met in zijn rugzak diverse attributen, zoals een kleine tent, een verrekijker en dergelijke, langs de rivier of door de bossen te struinen.

Wij kenden elkaar al sinds onze Mulo-schooltijd, vanaf 1939. We gingen samen op voedselstrooptochten gedurende de oorlogstijd, zijn samen door de Duitse bezetters gedeporteerd naar Duitsland, hebben beiden de militaire dienst vervuld, Gerard bij de Koninklijke Marine Vliegdiens en ik bij de Landmacht in Nederlands-Indië. Vanaf 1951 werd hij mijn Chef bij de BP.

Ons depot groeide in de jaren die volgden bijzonder snel uit tot het grootste bunkerstation in de Rotterdamse haven. Ook de binnenlandse consumptie breidde zich uit waardoor een steeds grotere verantwoordelijkheid op onze schouders werd gelegd. Veel overwerk en er kwam meer personeel in dienst, met alle problemen van dien. De boekhouding werd gemoderniseerd; het computer tijdperk was in aantocht. Ook waren er reorganisaties vanuit ons Hoofdkantoor op komst. In die tijd kwam onze vriendschap onder stress te staan, ook doordat onze administratieve inzichten botsten.

Maar in die tijd hebben we ook geleerd dat vriendschap meer waard is dan alle andere gesteggel en een langere houdbaarheidsdatum heeft. Daaraan is nu, na 71 jaar, een einde gekomen.

*Moge hij rusten in Vrede.
Koos Boswinkel, 20-03-2010.*

17. Personalia

Met Nerflex :	Februari 2010	P.M.J. van Nassauw C.W.A. de Bruin
	Maart 2010	M. Deelen T. Th van den Berg
	April 2010	I.A. de Ritter P. van den Ende
Met Pensioen :	Februari 2010	J.A. Nieuwenhuize P.C.J. van Yperen R. Gijsbers
	Maart 2010	mevr. J.D. van der Hoek
	April 2010	R. Blok A. van Spronsen T. van der Kaaij J. Kuiper J. V. Geerling

Overleden:

- 16 november 2009, mevrouw K.A.T. Janssen-Ottens, in de leeftijd van 74 jaar.
9 januari 2010, de heer W. Struijs, in de leeftijd van 85 jaar.
20 januari 2010, de heer J.C. Kok, in de leeftijd van 73 jaar.
20 januari 2010, mevrouw W.T. Laeijendecker-van Lent, in de leeftijd van 80 jaar.
2 februari 2010, de heer B.G. Stekelenburg, in de leeftijd van 76 jaar.
11 februari 2010, mevrouw F.P. de Man-Hensen, in de leeftijd van 89 jaar.
20 februari 2010, de heer P. Treffers, in de leeftijd van 77 jaar.
25 februari 2010, mevrouw J.S. van der Laan, in de leeftijd van 78 jaar.
1 maart 2010, de heer G. Eijgenraam, in de leeftijd van 83 jaar.
17 maart 2010, de heer W.H. Kooke, in de leeftijd van 66 jaar.
18 maart 2010, de heer J.J. Korpershoek, in de leeftijd van 62 jaar.

seconer

De volgende *seconer nieuws* verschijnt op 15 juli 2010.

Redactionele bijdragen en/of suggesties inzenden vóór 1 juli aan:

Redactie *seconer nieuws*
p.a.: Hoefweg 4a, 3233 LG Oostvoorne, Tel. 0181 482927
e-mail: redactie@seconer.nl

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Piet Bout

Bestuur Seconer
Hoefweg 4a
3233 LG Oostvoorne
0181 482927
rjvanbreda@gmail.com
redactie@seconer.nl

Piet van Kessel

Scherpenhoek 80
3085 EG Rotterdam
010 5016851
Kessel.Pa@inter.NL.net

Klaas Kuipers

Slotlaan 28
3233 DD Oostvoorne
0181 485797
klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda

Lumeyweg 49
3231 CD Brielle
0181 416364

BESTUUR SECONER

Nico ter Horst, Voorzitter

Goudenregenplein 226
3203 BN Spijkenisse
0181 632418
voorzitter@seconer.nl

Wim van Vliet, Secretaris

Narcissenstraat 12
3181 WT Rozenburg
0181 217203
secretaris@seconer.nl

Piet Timmers, Penningmeester

Eemsteyn 1
4251 HM Werkendam
0183 502884
penningmeester@seconer.nl

Bas Roos, Administratie

Planetenlaan 105
3204 BR Spijkenisse
0181 616040
administratie@seconer.nl

Wim Blok, Pensioenen

Rijpersweg 31
4751 AP Oud Gastel
0165 326388
wimnellblok@live.nl

Leny Voorberg

Ossewei 151
3238 XN Zwartewaal
0181-663138
h.g.voorberg@planet.nl

Gerrit Kamperman, IT-zaken

Kraanvogelhoek 12
3201 HE Spijkenisse
0181 626506
info@seconer.nl

BELANGRIJKE ADRESSEN

Mutaties Seconer

www.seconer.nl

Klik aan: CONTACT (bruine balk)
Kies doorgeven: Personalialia/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Narcissenstraat 12, 3181 WT Rozenburg

-

Stichting Pensioenfonds BP Raffinaderij

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg
Postvak THA07/020 - Telefoon 013 4622352
e-mail: wa.smit@interpolis.nl
pensioenfondsbraffinaderij@achmea.nl
www.pensioenfondsbraffinaderij.nl
Aanmelding spreekuur 013 4623988

-

Stichting Pensioenfonds BP

Telefoon 020 4266310 (08.30 – 17.30)
Telefoon 030 2579696
www.blueskygroup.nl
e-mail: info@pensioenfondsBP.nl
www.pensioenfondsbp.nl

-

Stichting Chevron Pensioenfonds

UO2.B4.16, Postbus 2072, 3500 HB Utrecht
Telefoon 030 2578903
e-mail: pensionfunds@fortis.com

-

Contactpersoon Personeelszaken BPRR

A.N. van Seeters

Doorgeven van mutaties

Telefoon 0181 259357
Postbus 1033
3180 AA Rozenburg
